

hagyja el a középiskolát, mint a nyugati vezető kulturnemzetek ifjúsága. És ha egyelőre nem is érhetjük el a franciák stílár-képességét, de *lehetőség érjük el az angol tárgyas, természetes és világos előadást*."

Ezt a célt miként gondolja a miniszter elérhetőnek, arra a rendelet részletes utmutatást ad. Nem ez a helye, hogy ezzel az utmutatással és annak részleteivel itt foglalkozzunk, inkább csak az volt a célunk, hogy rámutassunk Jamkovich Béla dr. reformatori működésére és a legapróbb részletekre is kiterjedő gondosságára, mely méltóvá teszi ezt a világosfejú, logikus gondolkodású és működésében nagybuzgalmu és céltudatosan akarni tudó államférfiunkat a *reform-miniszter* elnevezésére.

A kultuszminisztert abban a reményében, hogy ily irányu törekvéseinek — amint azt rendeletében is kifejezi — *a sajtó* előkelő részében is visszhangja támadjon, nem fog csalódni, annál kevésbé, mert személyében és eddigi működésében biztos garanciáját látjuk a magyar nemzeti műveltség megújulásának.

Az amerikai nagykövet bemutatkozása
Bécsből jelentik nekünk, hogy a király ma délelőtt ünnepies bemutatkozó kihallgatáson fogja fogadni az északamerikai Egyesült Államok új bécsi nagykövetét, Penfield Courtland Frigvest.

Az orosz cár Velencében. *Velencéből* jelentik: Boris orosz nagyherceg közölte Velence polgármesterével, hogy a cár a velencei szépművészeti palotának első tavasszal való fölavatása alkalmával rövid ideig *Velencében fog tartózkodni*. A cárné azt az óhaját fejezte ki, hogy szeretné megismerni Olaszországot.

Városi birtokpolitika.

— Szeged félszáz millió értékű vagyona. —

(Saját tudósítónktól.) A Délmagyarország hasábjain sokszor rámutattunk már arra a szomorú tényre, hogy Szeged város gazdálkodásában sem tervszerű beosztás, sem számító gazdasági érzék nincsen. Még soha sem volt város, mely félszáz millió értékű vagyon birtokában annyi patópálos nemtörődomséggel nézné az idők folyását, mint a mi kívülről fölcicomázott, belülről azonban a mesebeli Csipkerózsza évezredes álmát alvó városunk. Mintha tanulság és tartalom nélkül suhannának el felette az évek. Néha-néha egy-egy építkezés, vagy valami halaszthatatlan közszükségleti berendezés köti le a hatóság erejét és figyelmét, azontúl azonban megint semmi, csak csönd és hosszú hallgatás.

Ezuttal a városi birtokpolitika tengődésének körülményeire akarunk rámutatni. Szeged város köztulajdont képező földbirtokai bérbeadás útján vannak hasznosítva és a gazdálkodásnak ez a módja évtizedek óta semmi változást föl nem mutat, hacsak azt nem, hogy a város igyekszik évről-évre magasabbra verni a beszédendő árendát. Ez a tevékenység nem mondható tulságosan szociálisnak, de hát a városi élet igényei is folyton emelkednek és így a folyton emelkedő bérjövodelemre — mondjuk — szükség van.

A vármegyében azonban itt-ott egészen más irányu gondoskodás nyilvánul meg a polgárság iránt. Néhány évvel ezelőtt egészen csöndben épülni kezdtek a munkások és Szentesen, meg Csongrádon külső városrészek vannak már pirosfedelű, barátságos munkásházakból, melyekben a világ legnincstelenebb szegény emberének, az alföldi kubikos munkásnak a pereputtya huzza meg magát. Ezeknek a föld-

ből nőtt városnegyedeknek állam és község a legmesszebbmenő kedvezményeket nyújtja, miáltal hosszú időre biztosítva van a kétkézi munkásokból álló fajmagyar lakosság fennmaradása és helyhezköttöttsége.

Gondolt-e Szeged valaha is munkáslakások építésére? Soha. Pedig a szegedi nép első kubikos munkása nemcsak az Alföldnek, hanem a szomszédos külföldnek is. Ez a város azonban nem tud szabadulni a régi módi szerint újabb és újabb határidőkre meghosszabbított földbérleti rendszertől, a mely aránylag semmiféle fáradsággal nem jár, még csak gondolkozni vagy valami komplikált számlást végezni sem kell fölötte. A városi gazdaság egyszerűen megjelen a tanyai központban és a jóllelt kültelki magyar, aki egyébként majd belepustul a földéhségbe, egymásra licitálja az árakat. Rendben van, megint nem fáj a fejünk az árenda miatt három évig. Így megy a birtokkal való gazdálkodás Szegeden. Ami bizony elég kényelmes megoldás.

Ha már most azt nézzük, hogy más alföldi város hogy bánik a földjeivel, furcsa kis összehasonlításokat tehetünk.

Kecskemét városa, melynek kiterjedése százharminc négyszögkilométerrel meghaladja Szeged kiterjedését, óriási területi földbirtokait hosszú idő óta apróbb részletekben parcellázza. A fölöstás a tizenkilencedik század legelején, 1801-ben kezdődik, de a nyolcvanas évekig alig ölt nagyobb mérvet. A nyolcvanas években egyszerre 844 hold, a kilencvenes években már 1917 hold kerül kiosztásra, azóta pedig ötezer hold jutott ismét a gazdaközönség kezére. És van a városnak két gyönyörű telepe, mind a kettőnek létesítése szociális érzéséről és nagy szívről ismert néhai polgármesterének, Kada Eleknek nevéhez fűződik. Kadafalva és Hetényegyháza az ország két legboldogabb munkástelepe. Mindkét telep ötven-ötven

rencsés körülmények között élő fiatalember, aminő te vagy, ennyire megváltozzék oly rövid idő alatt. Mert megváltoztál — a hátrányodra.

— Ugyan csak nem azt kívánod, hogy a léha életemből meséljek neked epizódokat?

— Nem, me fáradj. A kalandjaiddal úgy sem imponálsz már nekem. Azt azonban konstátalom, hogy az egyesület nagyon is rossz befolyást gyakorol rád.

— Csak kérlek, nekem és az erkölcsnek hagyj békét. Mi ketten kizárjuk egymást. Hanem mondd már, mit csináltál eddig?

— Dolgoztam. Éjjel-nappal mindig dolgoztam s most végre elkészültem vele.

— Mi az, már elkészültél a doktori munkáddal?

Károly fölállott a helyéről.

— Dehogya a doktori munkával. Az első, nagy költői művemmel, az első drámámmal. Azt hiszem, hogy jól sikerült. Emlékszel még Dedalus és Ikarus mondájára. Amikor Ikarus fölszállt a magasba s a Nap megolvastotta viaszszárnyait, mire lezuhant a tengerbe. Ez az én drámám tárgya is, de azért nagyon modern fölfogású és kompozícióju. Istenem, ha ez beütne. Hams, ha ez

sikerülne, akkor én volnék a világ legboldogabb embere.

Sartoriust is valósággal elragadta barátjának lelkes rajongása és ez idő alatt elfelejtett minden egyesületi és párbajügyet s szinte örömtelten kiáltott föl:

— Hát akkor öregem gratulálalak. Szóval, költő lettél. Emlékszel még a gimnáziumban többször mondotta neked az irodalom tanár: Holmeder, magából még nagy író lehet.

— Reméljük a legjobbakat — mondotta nevetve Károly. — Hanem mondd csak, mi szél hozott erre téged.

— Hát igen barátom, térjünk a dologra. Igen kényes história és a tanácsodat akarom kérni, mert kettőnk közül te vagy a megfontoltabb...

— Ha valami nagyfontosságú életkérdésről van szó, akkor bajosan hinném, hogy segíthetek neked, a Don Jouannak.

— Hát kérlek alássan, hogy a dologra térjek, én a minap egy este, ugy nyolc óra körül, kinn a Thentiner-strassen mértem az aszfaltot, amidőn egy végtelenül bájos és csinos, de roppant egyszerűen, de izlésesen öltözött leányka libgett el mellettem. Szóval egyszerű volt, de bájos, mint majdnem minden szegényebb müncheni leány.

— Jól megfixiroztam és a szemébe nevettem, de a kicsikére körülbelül úgy hatott ez a régi fogásom, mintha a milói Vénusz szemébe nevettem volna. Így nem ment, tehát más módhoz folyamodtam. Követtem egy kissé, majd kalapot emeltem előtte s ezt mondtam neki: „Bocsásson meg drága kisasszony, hogy megszólítottam, de egy ízben a jogászbálon volt már szerencsém kegyeddel találkozni. Nevem... Nagyon sajnálom — válaszolta ő elutasítólag — én nem voltam ott s önt nem ismerem és nem is akarom ismerni. Erre tovasietett. Én még mindig nem mondtam le róla. Mellette siettem s minden lehetséges dologról beszéltem neki, Carusóról, a vágási sebek antiszeptikus kezeléséről, Oberamergauról, az októberi ünnepekről — bár ez utóbbinak akkor semmi értelme nem volt, de én csak beszéltem minden értelem nélkül. Midőn egyszer akaratlanul sikerült valami szellemeset mondanom, hirtelen reagált, nevetett... A végén azután mint jó barátok váltunk el. Tegnap megint találkoztunk. Bementünk egy cukrászdába. Félrevonultunk egy diszkrét szögletbe, mindig bizalmasan beszélgettünk, ő is mindjobban belemelegedett a diskurzusba. Majd hazakisértem. Sötét volt már. Kezet nyújtottam neki. Erősen

Butorvásárlók

Telefon 515.

meggyőződhetnek arról, hogy dúsan felszerelt raktárunkban kizárólag saját készítésű, elsőrendű butorok, minden versenyt felülmúló árban, — kedvező fizetési feltételek mellett is — kerülnek eladásra.

Tisztelettel

Egyesült Műasztalosok
Butorraktára

Szeged, Tisza Lajos-körút 19.
(Kérészekkel szemben.)